

W 9 35. 5 221

MARWNAD:

ER COFFADWRIAETH

AM Y

PARCH. JOHN WILLIAMS,

PANTYCELYN,

SWYDD GAERFYRDDIN,

Yr hwn a ymadawodd a'r fuchedd hon, Mehefin 5ed.
1828, yn 74 oed.

GAN AB CILYDD.

Gadawodd ei feddiannau personol fel y canlyn:

£100 i Gymdeithas Genhadol Llundain; £100 i
Gymdeithas Genhadol yr Eglwys; £100 i Gymdeith-
as Ysgol y Gwyddelod; £100 tuag at dalu trau sydd
yn aros ar Addoldai y Trefnyddion Calvinaidd yn
swydd Frycheiniog; a'r gweddill o'i arian ar ol tala-
rhái rhoddion, rhwng y tair Gymdeithas uchod.

LLANYMDDYFRI:

ARGRAFFWYD AC AR WERTH GAN JEFFREY JONES.

—
1828.

X265 317439

MARWNAD, &c.

TÔN, "Anhaudd Ymadael."

- 1 Fy awen, bydd barod,
Ni chenaist erio'd
I wrthddrych daearol,
Mwy teilwng o glod ;
Dy rediad fo'n gyson,
Dy eiriau fo'n bur,
'Does achos helaethu
Terfynau y gwir.
- 2 Fel dyn, ac fel Cristion,
Fel cyfaill, fel brawd,
Dysgawdwr, hyfforddwr,
A noddwr i'r tlawd ;
Fel câr, fel cymydog,
Gweinidog Duw Ner,
Hyd oesoedd diderfyn
Ei enw fydd bêr.
- 3 Chwi, gorff y TREFNYDDION,
A welaf yn drist,
Am golli un ffyddlon
O winllan ei Grist ;
Ei gyfoeth a'i ddoniau,
Oedd barod bob pryd,
I lwyddo'ch da achos
Trwy Gymru i gyd.

- 4 I'r achos Cenhadol
 A Beiblaidd, Pwy sydd
 Môr barod i roddi—
 Pwy etto a fydd?
 Mae cannoedd yn dystion
 O'i awydd a'i fryd,
 Am daenu'r Efengyl
 Trwy bedwar parth byd.
- 5 Fe brofodd ei gariad
 At achos Duw Ior,
 Trwy adael o'i gyfoeth
 I'w gario dros fôr,
 I blith y paganiaid,
 Rhai duon eu lliw;
 Cânt achos i'w gofio
 Tra byddont hwy byw.
- 6 Daw plant y Gwyddelod,
 I daenu ei glod,
 Trwy goffa eu noddwr
 Mewn oesoedd i dd'od;
 Canmolant ei enw,
 Bendithiant ei ddydd
 Am gael d'od o gyffion
 Pabyddiaeth yn rhydd.
- 7 Cymdeithas y Beiblau,
 Dewch chwi yn y blaen,
 A dygwch dystiolaeth
 I wrthddrych fy nghân—
 Ei gôd oedd agored—
 Dangosodd gan' waith,

- Trwy helaeth gyfraniad,
Ei gariad i'ch gwaith.
- 8 Cymdeithas Genhadol
Yr Eglwys, yn rhwydd
Dangosai y carai
O'i galon eich llwydd ;
Pob enw o Grist'nogion
A garai Fab Duw,
A gerid gan *Williams*
Tra fu efe byw..
- 9 Ni fynai iselu
Un enw dân nef,
Am na faent mewn pob peth—
'R un feddwl ag ef ;
E fedrai lawenu
Yn llwyddiant pob un,
Ac hefyd, goleddu
Ei enwad ei hun..
- 10 Ei gyd-weinidogion,
A'i frodyr mewn ffydd,
A gofiant am dano
Tra dâllo eu dydd :
Ei gynghor oedd fuddiol—
Hwy barchent ei air,
Ac yn eu mynwesau
Parch bythol a gair
- 11 Nid âi uwch bèn tyrfa,
I ddangos ei ddysg,
Gwnai'i hun yn ddeallus
I'r gwana'n eu mysg ;

Mewn geiriau f'ai'n eglur,
 Dangosai i bob rhyw,
 Mai heb eu hail-emi,
 Na welent mo Dduw.

12 'Cha'dd neb yn ei ardal
 Ei barchu'n fwy erio'd,
 Gan wrenc a bonheddig,
 Teilyngai ef glod;
 At uchel ac isel,
 Goludog a thlawd,
 Pan geisient gymwynas,
 Ymddygai fel brawd.

13 Ei ddysg a'i wybodaeth
 Gyssegrai i'r swydd,
 O wneuthur daioni
 I'r rhei'ny yn rhwydd;
 Mewn aehos o glefyd,
 Cyfyngdra neu gwyn,
 Cynghorai, hyfforddai—
 E fyddai ef fwyn.

14 Rho'i fenthyg ei lyfrai,
 Os byddai'n eu mysg
 Un person yn chwennych
 Gwybodaeth a dysg:
 Cefnogai wybodaeth
 F'ai'n fuddiol i fyw,
 A marw yn ddedwydd
 Yn heddwch ein Duw.

15 Mi glywa'n griddfanu,
 Dylodion ei blwyf,

Gan dd'wedyd mewn galar,
 "Ni gawsom ddwfn glwyf,
 Collasom ein noddwr,
 Ein rhoddwr di-rith,
 Nis gwelsom ail iddo—
 Nis gwelwn ni byth."

16 Am roddi elusen
 I dlodion ei dir,
 Fe deimlir ei golled,
 Fe'i cofir yn hir;
 Ei galon oedd dyner,
 A rhoddai yn hael
 O'i gyfoeth i borthi
 'R anghenus a'r gwael.

17 Mae cariad Crist'nogol,
 Lle bynag y mae,
 Yn gweithio gwir gariad
 At bawb yn ddilai;
 Ceir gwel'd yn y ffrwythau,
 Os byddwn ni'n byw,
 Mewn meddiant diragrith
 O gariad ein Duw.

18 'Roedd ffrwythau Glân Ysbryd
 Y bywyd a ffydd
 I'w gwel'd yn ei fuchedd
 Yn amlwg bob dydd;
 'Roedd cymwynasgarwch
 A heddwch o hyd,
 Tangnefedd a chariad
 Yn llenwi ei fryd.

- 19 O'i faboed i fynu,
 Ymddygai'n ddifai,
 Gwir grefydd a garai—
 Ddilynai'n ddilai ;
 Ni chafwyd anghydfod
 Yn ystod ei oes,
 Rhwng ei enw a'i rodiad,
 Ei broffes a'i foes.
- 20 Ei fywyd oedd fywyd
 O weddi a gras,
 O dymher garuaidd,—
 O grefydd mewn blas ;
 'Doedd cyfoeth a doniau
 'N ei olwg ond dim,
 Heb fod yn feddiannydd
 Ar Grefydd mewn grym.
- 21 'Rol gweini i'w bobl
 Am flwyddi tra maith,
 Yr Arglwydd a'i cym'rodd
 O'i wiullan a'i waith,
 Fel ysgub f'ai'n aeddfed
 I gynheuaaf ei Dduw,
 Fe'i cym'rodd o'r ddaear
 I'r nefoedd i fyw.
- 22 Mae heddyw'n Nghaer Salem,
 'Dwy'n ammeu mo hyn,
 Yn mhlith yr angelion
 Sy a'u gwisgoedd yn wŷn ;
 Ca'dd roesaw tra llawen
 I mewn i'r lòn wlad,

Ac f'allai gyfarfod
Hen *Williams* ei dad.

23 Yr hen wr a ganodd
Yn felus o'r bla'n,
Eich dau ydynt heddyw
Felusach eu cân;
Heb alar na gofid,
Na chlefyd na chlwy'
Mewn cyflawn ddedwyddwch
Y byddant byth mwy.

24 Hen dŷ PANTYCELYN !
'Rwy'n credu na chai
O'th fewn i anneddu
Fyth etto'r fath ddau :
Tia càreg ar gàreg
O honot yn bod,
Fe gofir eu henwau,—
Byth cenir eu clod.

DIWEDD.
